

ВЪСПОМИНАНИЕ.

*За Никола Д. Катранова отъ Свищовъ,
който са поминъ въ Венеція на 1853 година, на
дваесе-четыре-годишенъ възрастъ, а са е училъ
въ Императорскый Московскый Университетъ.*

За да обикнемъ добры-тъ хора,
Намъ не ни трѣба тѣй много врѣме.
Двѣ-три недѣли, или четьре,
Безъ много думы, безъ увѣренья,
А тамъ усѣщашь-какъ ти въ сърдце-то
Любовь и дружба са вкореняватъ

Онѣзъ годинѣ, по това врѣме,
Далечъ отъ мѣсто гдѣ сме родены (1)
Далечъ отъ майка, баща, роднины
Въ древня столица на родно племе
Мы са видѣхме и запознахме,
Чувства высокы тукъ ны сблизихъ.

Азъ още помнѣж, не ще забравѣж
Твои-тъ думы прощальны милы,

1) На 1852 год. заварихъ Ник. Катранова въ Москва.
Поживѣхъме заедно съ него до 2 недѣли. Известный-
тъ Родолюдецъ г. Денкоглу узна^е отъ лѣкаръ-тъ, че
Катрановъ е боленъ отъ чахотка, зе го свѣз себе
и го заведе у Виенж гдѣто го ледахъ лѣкаре. Ис-
куство-то като не можеш да му помогеш посовѣ-
товахъ му да отыде на по топлъ климатъ въ Ве-
неціѣ дано нѣщо, ня и това не помогъ. С. Ф.